

“Viết Nam, Công Lý chỉ là tên của một diễn viên hài” - đó là câu đùa chua chát của nhiều người, khi chúng ta nhìn thấy việc công xẩy ra hàng ngày trong xã hội.

Ngay cả ta một niềm tin vào sự đả m b o công b ng trong xã hội đến nay không tin vào sự hi n di n c a công lý. Tất cả chỉ còn một tóm g n trong một câu ng n ng i dành cho h th ng pháp lý của đ t n c này: "Lu t là tao, tao là lu t".

Nguyễn Văn Thanh Tuấn
đang ôm nh ch ng là
Nguyễn Văn Công Nh t

Chúng ta nhìn thấy ba người phụ nữ mòn mỏi trên con đường đi tìm công lý cho người thân của mình bị chết oan t i đ n công an là b n Tr nh Kim Ti n, Nguyễn Văn Thanh Tuấn, và m c a anh Nguyễn Văn Công Nh t, có nhiều ý kiến th ng c m, ng ng m , chia s ... và cũng có nhiều ý kiến cho rằng: “Đ ng hy v ng hảo huy n, đ ng phí công vô ích, s ch ng bao gi có công lý cho nh ng tr ng h p nh th ”.

Th t nguy hi m b i n u ai cũng đ nh ng suy nghĩ tiêu c c nh th tác đ ng đ n t t ng c a mình, thì liệu có chẳng nh ng n l c tìm kiếm công lý, th m l ng nh ng quy t li t nh ba ng i phụ nữ kia đã làm?

Tr nh Kim Ti n, một cô gái tu i m i đôi m i, cái tu i mà nhiều b n bè cùng trang l a khác v n đang m m ng, nhìn đ i b ng qua m t góc nhìn th t trong tr o và vô t , thì Ti n đã ph i đ i m t v i bi n c tang th ng p đ n, tr thành tr c t, là ch đ a tinh th n cho c gia đình, trong n l c đi tìm l i công b ng cho ng i cha thân yêu c a mình là bác Tr nh Xuân Tùng, ng i đã ch t vì b trung tá công an Nguyễn Văn Ninh đánh g y c .

Nguyễn Văn Thanh Tuấn, một người vợ trẻ, với những đau đ nh đ p bi t bao cho t ng lai, cũng ph i nu t n c m t, gi u n i đau m t ch ng vào trong lòng, mi t mài n l c tìm kiếm s công b ng cho anh Nguyễn Văn Công Nh t, ng i bị ch t oan t i đ n công an huy n B n Cát, t nh Bình Đ ng.

Những bước chân của họ trên đường phố Hà Nội cho hành trình tìm công lý chính là một thái độ xác quyết: không chấp nhận bất công. Họ chính là những người của công lý dù đang thoi thóp.

Nếu cách đây nửa thế kỷ, khi những người da đen Hoa Kỳ đang bên bờ tuyệt vọng giữa những bất công của chế độ phân biệt chủng tộc, Martin Luther King, Jr. đã tuyên bố "Tôi tin bằng lòng của con người không phải tự nhiên mà có, cũng không phải được tạo ra tự nhiên sẵn có. Mọi bước tiến của một xã hội công lý đòi hỏi hy sinh, đau khổ, tranh đấu, nếu không muốn nói là sự đổ vỡ thân thể thì tất cả những con người hết lòng công hiến" thì ngày hôm nay, tại Việt Nam, người con gái tuổi mới ngoài đôi mươi như Trần Kim Thiên cũng đã thể hiện rằng "Trước hết sự sống phải có niềm tin. Những tin vào sự thật mới đem lại niềm tin tuyệt đối để đòi hỏi công bằng. Và để đạt được điều đó thì không chỉ đem niềm tin suông vào những người có trách nhiệm. Mà tôi phải tranh đấu để có. Công lý thì nó cũng không phải là một điều gì ban phát. Phải tìm thì mới hy vọng có. Và phải có niềm tin thì mới có ý chí để đi tìm."

*

Công lý không đo lường bằng những quy chuẩn pháp lý, kết quả công bằng của một phiên tòa. Chính vì vậy mà Thiên công lý là biểu tượng của pháp luật và người làm việc thiện không tôn pháp luật là con đường đến công lý. Nếu pháp luật được thực thi theo nguyên tắc vô tư, không thiên vị, công bằng và tuyệt đối, thì công lý xuất hiện.

Vô tư là không ưu tiên cho ai, không nghiêng về cho thế lực nào và không chèn ép ai. Công bằng là xét xử đúng theo hành động người ta đã làm, không thêm bớt, không vu cáo và không đổ lỗi vào người cùng.

Tuy nhiên, trên đất nước chúng ta hiện nay, tòa án hoàn toàn nằm trong tay của đảng. Thiên công lý của CHXHCNVN không cầm cân nảy mực mà cầm búa và liềm. Vì thế, nhìn vào tòa án và hệ thống pháp lý của đảng - không phải của nhân dân, người ta nói: công lý đã chết!

Tuy nhiên, vượt ra khỏi ao tù của một tòa án búa và liềm, người công lý nằm trong tay những kẻ chệch quyển với hình hài méo mó, còn có một phiên tòa khác: đó là phiên tòa của đức lòng và lương tâm. Đó cũng là điều mà cách đây gần 100 năm, Mohandas Gandhi đã tin vào: "Có

Công lý

Tác Giả: Dân Làm Báo

Thứ Năm, 12 Tháng 1 Năm 2012 06:48

---

mọt tòa án cao hơn, đó là tòa án công lý trung tâm. Nó vượt qua tất cả các tòa án khác".

Không phải ngẫu nhiên mà nhiều người tuy không đồng tình với cách "gải bày" công sát giao thông của phóng viên Hoàng Khương, cũng như việc gia đình ông Đoàn Văn Vãn tố Tiên Lãng, Hội Phòng môi trường đã chống trả quyết liệt với lực lượng công an công an công, vốn bày tỏ sự đồng cảm và ủng hộ sự can đảm và dũng thân của anh Khương, và chia sẻ với những mất mát cùng phần thưởng phát trong suốt vòng của cả gia đình ông Vãn.

Chính điều này đang mở ra một phiên tòa công lý ngoài đời. Và khi người ta đã quá suốt vòng vào sự thiêu vong công lý của tòa án và nền pháp lý CHXHCNVN, khi có những nỗ lực chống trả bị công, áp bức, dù hình thức nào, dù những nỗ lực chia sẻ và khuyến khích của nhiều người.

Từng những phiên tòa điều kiện, công lý của tòa án trung tâm sẽ tạo áp lực và từng bước phục hồi công lý của hệ thống tòa án. Do đó, với tình hình xã hội hiện tại, mọi nỗ lực tìm kiếm và tranh đấu cho công lý có thể chấp nhận được cuối cùng những ít nhất trở về một, những nỗ lực đáng quý này đã giúp cho nền công lý đang thoái thác có thể tiếp tục sống còn để chúng ta có hy vọng về một ngày sau này.

*

Albert Einstein đã nói: "Trong phạm vi của sự thật và công lý, không có sự khác biệt giữa chuyên môn và nghệ thuật, bởi vì các vấn đề liên quan đến việc đi xa với người dân đều phải như nhau". Công lý dành cho một công dân bình thường như ông Trần Xuân Tùng không thể là một chuyên môn hay khác biệt so với bất kỳ ai.

Đồng tình hay phản đối, đó là thái độ và sự lựa chọn của mỗi cá nhân khi đồng tình hoặc phản đối. Chỉ có sự im lặng trước những gì đang diễn ra trở về một, mới là đáng sợ. Bởi im lặng một hình thức đồng cảm với tội ác, là chấp nhận quay lưng để tội ác hoành ngang tiếp diễn.

Xin hãy lên tiếng nói vì bất công không biết kết thúc và phân biệt bần là ai.